

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ รวมทั้งหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ที่ฝึกภาคปฏิบัติในหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีจำนวนวิทยาลัยพยาบาล 8 แห่ง และจำนวนนักศึกษาพยาบาล 294 คน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 6 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการมองโลกในแง่ดีของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 4-6)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 7-10)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมในคลินิกตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 11)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 12)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 13)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล (แสดงไว้ในตารางที่ 14-16)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการมองโลกในแง่ดีของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลการมองโลกในแง่ดี โดยครอบคลุมแบบการมอง 2 แบบ คือ แบบมองเห็นความเป็นจริง และแบบมองเห็นประโยชน์ ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนการมองโลกในแง่ดีของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนการมองโลกในแง่ดีของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายด้านและโดยรวม (n = 294)

การมองโลกในแง่ดี	X	S.D.	ระดับ
แบบมองเห็นความเป็นจริง	3.67	.43	มาก
แบบมองเห็นประโยชน์	3.51	.45	มาก
รวม	3.59	.40	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการมองโลกในแง่ดีทั้งรายด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยของการมองโลกในแง่ดีโดยรวมเท่ากับ 3.59 เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยของการมองโลกในแง่ดีแบบการมองเห็นความเป็นจริงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าเฉลี่ยของการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นประโยชน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็น
ความเป็นจริงของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

แบบมองเห็นความเป็นจริง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ในช่วงชีวิตที่ผ่านมาของนักศึกษา มีความรู้สึกมั่นคง	3.27	.75	พอควร
นักศึกษามองว่าปัญหาทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิต มีทั้งข้อดีและข้อเสีย	4.15	.68	มาก
นักศึกษาสามารถให้เหตุผลกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ ชีวิตของตนได้	3.71	.71	มาก
นักศึกษาคิดว่านักศึกษามีคนรอบข้างที่ปรารถนาดี ต่อนักศึกษา	3.86	.85	มาก
นักศึกษาไม่นำเรื่องที่ได้ตัดสินใจไปแล้วมาคิดให้ กังวลใจ	2.87	.99	พอควร
นักศึกษาคิดว่าการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเป็นสิ่งที่ เหมาะสมกับสภาพที่ควรเป็นในปัจจุบัน	3.62	.78	มาก
นักศึกษาคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของบุคคลในปัจจุบัน มีสาเหตุจากการกระทำในอดีต	3.51	.92	มาก
นักศึกษารู้เท่าทันความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองใน ชีวิตประจำวัน เช่น โกรธ เศร้า ดีใจ เสียใจ อิจฉา เป็นต้น	3.97	.81	มาก
นักศึกษาคิดว่าคนเรามีชีวิตอยู่เพื่อทำปัจจุบันให้ดีที่สุด	4.24	.86	มาก
นักศึกษาสามารถปฏิเสธการขอความช่วยเหลือได้ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นความผิดถ้ามีเหตุผลเพียงพอ	3.45	.94	พอควร
รวม	3.67	.43	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.67 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริงคือ นักศึกษาคิดว่า คนเรามีชีวิตอยู่เพื่อทำปัจจุบันให้ดีที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริงเกี่ยวกับการที่นักศึกษาไม่นำเรื่องที่ได้ตัดสินใจไปแล้วมาคิดให้กังวลใจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.87

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็น
ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

แบบมองเห็นประโยชน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เมื่อเกิดความลำบากนักศึกษาสามารถเอาชนะอุปสรรคได้	3.41	.68	พอควร
นักศึกษาคิดว่ากรมีปัญหาในชีวิตเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ เกิดความเข้มแข็งอดทน	4.24	.72	มาก
นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้สึกผิดหวังที่เกิดขึ้นกับ ตนเองได้อย่างมีเหตุผล	3.69	.73	มาก
นักศึกษาสามารถหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความผิดพลาด ขึ้นกับตนเองได้	3.71	.71	มาก
เมื่อนักศึกษาพบกับความผิดหวัง นักศึกษาสามารถขมใจ ไม่ให้เป็นทุกข์ได้	3.01	.85	พอควร
นักศึกษาแน่ใจว่าสามารถควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต	3.31	.66	พอควร
เมื่อมีปัญหายุ่งยากนักศึกษามักแก้ไขได้	3.39	.67	พอควร
เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น นักศึกษาสามารถค้นหาต้นเหตุ ทั้งจากตนเอง ผู้อื่น และ / หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้	3.54	.74	มาก
นักศึกษาชอบพูดคุยกับผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างไป จากตนเอง	3.54	.83	มาก
นักศึกษามักทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่ผัดวัน ประกันพรุ่ง	3.24	.82	พอควร
รวม	3.51	.45	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.51 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่านักศึกษาคิดว่าการมีปัญหาในชีวิตเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งอดทนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 และเมื่อนักศึกษาพบกับความผิดหวัง นักศึกษาสามารถข่มใจไม่ให้เป็นทุกข์ได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.01

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนบทบาทเชิงช่วยเหลือของ
 พยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล
 จำแนกตามรายด้านและโดยรวม (n=294)

บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
บทบาทการตรวจตรา	3.35	.76	ปานกลาง
บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล	3.22	.80	ปานกลาง
บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย	3.08	.75	ปานกลาง
รวม	3.22	.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลทั้งรายด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเท่ากับ 3.21 เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการตรวจตรามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.35 และบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.08

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนบทบาทเชิงช่วยเหลือของ
 พยาบาลประจำการด้านบทบาทการตรวจตรา ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
 นักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

บทบาทการตรวจตรา	X	S.D.	ระดับ
พยาบาลตรวจบันทึกทางการแพทย์พยาบาลของผู้ป่วย ที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย	3.72	1.15	มาก
พยาบาลจัดสรรให้นักศึกษาดูแลผู้ป่วยได้เหมาะสม กับประสบการณ์ที่ระบุไว้ในรายวิชา	3.74	1.09	มาก
พยาบาลสังเกตการสอนสุศึกษาของนักศึกษาที่ให้แก่ ผู้ป่วยและญาติ	3.01	1.18	ปานกลาง
พยาบาลให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้หลักการและเหตุผล ประกอบ	3.46	1.02	ปานกลาง
พยาบาลชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการทำงาน และ / หรือ ชมเชยนักศึกษาเมื่อทำงานได้บรรลุตามเป้าหมาย	3.23	1.00	ปานกลาง
พยาบาลร่วมประชุมประเมินผลนักศึกษา ก่อนย้ายหน่วยงาน	3.18	1.30	ปานกลาง
เมื่อพบปัญหา พยาบาลให้โอกาสนักศึกษาตัดสินใจ วางแผนและแก้ปัญหาด้วยตนเอง	3.11	.97	ปานกลาง
รวม	3.35	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการตรวจตรา ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.35 เมื่อจำแนกตามรายชื่อพบว่า พยาบาลจัดสรรให้นักศึกษาดูแลผู้ป่วยได้เหมาะสมกับ ประสบการณ์ที่ระบุไว้ในรายวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.74 และพยาบาลสังเกตการสอนสุศึกษา ของนักศึกษาที่ให้แก่ผู้ป่วยและญาติมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.01

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนบทบาทเชิงช่วยเหลือของ
 พยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล ตามการรับรู้
 ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล	X	S.D.	ระดับ
พยาบาลอภิปรายปัญหาของผู้ป่วยกับนักศึกษา ก่อน และ / หรือ หลังการฝึกปฏิบัติการพยาบาล (pre/post conference)	3.46	1.16	ปานกลาง
พยาบาลสอน / สาธิตวิธีปฏิบัติการพยาบาลให้แก่ นักศึกษาตามที่ระบุในสมุดบันทึกประสบการณ์	3.28	1.01	ปานกลาง
พยาบาลสอนวิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่ช่วยพัฒนา ความสามารถของนักศึกษา นอกเหนือจากที่กำหนด ในสมุดบันทึกประสบการณ์	3.34	1.08	ปานกลาง
พยาบาลสอนงานนักศึกษาแบบตัวต่อตัวเมื่อต้องเรียนรู้ ทักษะใหม่	3.17	1.15	ปานกลาง
พยาบาลสอนวิธีการทำงานเป็นทีม	3.22	1.11	ปานกลาง
พยาบาลอธิบายวิธีการปฏิบัติงานให้นักศึกษา พร้อมทั้ง ปฏิบัติให้ดูในงานที่มีขั้นตอนยุ่งยากซับซ้อน	3.26	1.06	ปานกลาง
พยาบาลนำเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในหอผู้ป่วยมา สอนสาธิตให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนนำไปใช้ในการ ปฏิบัติการพยาบาล	2.79	1.08	ปานกลาง
รวม	3.22	.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.22 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า พยาบาลอภิปรายปัญหาของผู้ป่วยกับนักศึกษาก่อนและ/หรือหลังการฝึกปฏิบัติการพยาบาล (pre/post conference) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.44 และพยาบาลนำเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในหอผู้ป่วยมาสอนสาธิตให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.79

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนบทบาทเชิงช่วยเหลือด้านบทบาท
การให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
พยาบาลให้คำปรึกษาในการเลือกผู้ป่วยเพื่อการศึกษา เฉพาะราย (case study)	2.47	.95	น้อย
พยาบาลให้คำแนะนำนักศึกษาเพื่อให้สามารถแก้ไข ปัญหาทางการพยาบาลได้ทันที่	3.02	.97	ปานกลาง
พยาบาลให้คำปรึกษานักศึกษาเกี่ยวกับการเขียนบันทึก การพยาบาล	3.47	.99	ปานกลาง
พยาบาลให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติการพยาบาล ที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย	3.34	.95	ปานกลาง
พยาบาลให้คำแนะนำแก่นักศึกษา ในการเตรียมข้อมูล เพื่อการรายงานผลการปฏิบัติการพยาบาล	2.97	1.08	ปานกลาง
พยาบาลแนะนำประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้	3.16	.98	ปานกลาง
พยาบาลกระตุ้นให้นักศึกษาประเมินตัวเองเกี่ยวกับ การวางแผนการพยาบาลที่ผู้ป่วยรับผิดชอบ	3.15	.96	ปานกลาง
รวม	3.08	.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำ
ปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.08 เมื่อจำแนกตามรายชื่อพบว่า พยาบาลให้คำปรึกษานักศึกษา
เกี่ยวกับการเขียนบันทึกการพยาบาลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.47 และพยาบาลให้คำปรึกษาในการ
เลือกผู้ป่วยเพื่อการศึกษาเฉพาะราย (case study) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.47

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมในคลินิก ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาพยาบาล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมในคลินิก ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล โดยเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสภาพแวดล้อมในคลินิก ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสภาพแวดล้อมในคลินิก ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายข้อและโดยรวม (n=294)

สภาพแวดล้อมในคลินิก	X	S.D.	ระดับ
หอผู้ป่วยสะอาด ไม่มีกลิ่นที่ก่อให้เกิดการรบกวน			
สมาธิในการปฏิบัติงาน	3.27	.80	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีอากาศถ่ายเทสะดวก อุณหภูมิพอเหมาะ	3.24	.83	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีแสงสว่างเหมาะสมกับการปฏิบัติการ			
พยาบาลให้แก่ผู้ป่วย	3.50	.83	มาก
หอผู้ป่วยมีห้องประชุมหรือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับ			
ประชุมปรึกษาหารือ	3.44	.99	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติ			
การพยาบาลอย่างเพียงพอ	3.46	.90	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพพร้อม			
ที่จะปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา	3.60	.85	มาก
หอผู้ป่วยมีจำนวนผู้ป่วยเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร			
พยาบาลที่ให้การดูแล	3.22	.90	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีจำนวนเตียงสำหรับรับผู้ป่วยพอเหมาะ			
กับพื้นที่ของหอผู้ป่วย	3.25	.93	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมในคลินิก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
หอผู้ป่วยมีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่พักผ่อน ของนักศึกษา และ/หรือร่วมกับพยาบาล	2.81	.95	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีที่เก็บของสำหรับนักศึกษาในขณะที่อยู่เวร	3.29	.96	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีน้ำดื่มไว้ให้สำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ	3.41	1.02	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีความสงบ และมีเสียงพูดคุยของบุคลากร บนหอผู้ป่วยในระดับเหมาะสม	3.28	.88	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีมาตรฐานการพยาบาลที่นักศึกษาใช้เรียนรู้ได้	3.54	.90	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีคู่มือปฏิบัติการพยาบาลมากเพียงพอสำหรับ ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน	3.12	.75	ปานกลาง
หอผู้ป่วยมีตำรา เอกสารวิชาการที่สนับสนุนการเรียนรู้ ในหอผู้ป่วย	3.06	.85	ปานกลาง
รวม	3.30	.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า สภาพแวดล้อมในคลินิก ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.30 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า หอผู้ป่วยมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.60 และหอผู้ป่วยมีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่พักผ่อนของนักศึกษา และ/หรือร่วมกับพยาบาล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.81

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ
ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล โดยเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ และโดยรวม (n=294)

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
นักศึกษามีความมั่นใจเสมอไม่ว่าจะทำงานร่วมกับพยาบาล			
ท่านใด	3.23	.67	ปานกลาง
นักศึกษาสามารถพึ่งพาพยาบาลได้ เมื่อเกิดปัญหาในการ			
ปฏิบัติการพยาบาล	3.92	.69	มาก
นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองกับ			
พยาบาลได้ เมื่อปฏิบัติงานผิดพลาด	3.05	.79	ปานกลาง
พยาบาลไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษา นอกจากจะ			
ได้รับความยินยอมจากนักศึกษา ก่อน	2.94	1.00	ปานกลาง
นักศึกษาและพยาบาลปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความรู้สึก			
ของการเป็นพี่น้อง	3.42	1.00	ปานกลาง
พยาบาลเตือนเกี่ยวกับการจัดสรรเวลาปฏิบัติการ			
พยาบาลให้เสร็จทันภายในเวรด้วยท่าทีที่ห่วงใย	3.36	.93	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
พยาบาลจัดหาแหล่งอำนวยความสะดวกต่อการเสริมสร้าง			
สมรรถภาพในการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษา	3.33	1.03	ปานกลาง
พยาบาลให้ความเป็นกันเองและยินดีที่จะช่วยเหลือนักศึกษา			
ในทุกด้าน	3.46	.92	ปานกลาง
พยาบาลเต็มใจแลกเปลี่ยนความรู้กับนักศึกษา	3.27	.88	ปานกลาง
พยาบาลช่วยติดต่อประสานงานการปฏิบัติการพยาบาล			
เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสะดวก	3.29	.82	ปานกลาง
พยาบาลให้ความสนใจต่อการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา	3.22	.92	ปานกลาง
พยาบาลให้กำลังใจนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาทั้งด้านส่วนตัว			
และ/หรือการปฏิบัติการพยาบาล	3.06	.90	ปานกลาง
พยาบาลแนะนำแหล่งค้นคว้าและตำราเพื่อสนับสนุน			
การศึกษาเพิ่มเติมของนักศึกษา	2.95	.89	ปานกลาง
พยาบาลให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการประชุม			
ปรึกษาทางการพยาบาล	3.28	.93	ปานกลาง
พยาบาลชมเชยและ/หรือแสดงความยินดีเมื่อนักศึกษา			
ตอบคำถามได้ถูกต้องและ/หรือทำงานสำเร็จอย่างมี			
ประสิทธิภาพ	3.09	.83	ปานกลาง
พยาบาลยิ้มแย้มแจ่มใสและเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.27	.82	ปานกลาง
พยาบาลให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาเป็นการส่วนตัว			
เมื่อเกิดปัญหาในการฝึกปฏิบัติงาน	3.27	.86	ปานกลาง
พยาบาลร่วมแสดงความรับผิดชอบอย่างเปิดเผยตรงไป			
ตรงมา เมื่อนักศึกษาปฏิบัติงานผิดพลาด	3.37	1.00	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เมื่อนักศึกษาปฏิบัติงานผิดพลาดหรือมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานพยาบาล ให้โอกาสนักศึกษาเริ่มต้นใหม่	3.36	.78	ปานกลาง
พยาบาลใช้ภาษาที่สุภาพ และน้ำเสียงที่เป็นมิตรกับนักศึกษา	3.21	.80	ปานกลาง
นักศึกษามีการรับรู้จุดมุ่งหมายของทีมพยาบาลร่วมกันกับพยาบาล	3.45	.77	ปานกลาง
นักศึกษาปฏิบัติงานร่วมกับพยาบาลได้โดยไม่ย่อท้อ	3.53	.98	มาก
นักศึกษาได้รับการยอมรับจากพยาบาล ขณะปฏิบัติงานร่วมกันในฐานะสมาชิกทีม	3.23	.77	ปานกลาง
นักศึกษาได้รับการให้กำลังใจ และ/หรือปลอบโยนจากพยาบาล	2.84	.79	ปานกลาง
นักศึกษาและพยาบาลร่วมกันแก้ไขปัญหา และข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย	3.26	.78	ปานกลาง
พยาบาลรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุงงานการพยาบาลที่นักศึกษาเสนอแนะ	3.13	.77	ปานกลาง
พยาบาลให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาสามารถพัฒนางานให้ดีขึ้น เช่น ให้คำชมเชย	3.12	.84	ปานกลาง
พยาบาลมีวิธีพูดที่กระตุ้นให้นักศึกษาได้ฝึกการคิดด้วยตนเอง	3.53	.88	มาก
พยาบาลสนใจทำความเข้าใจกับแนวคิดทางการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษา เช่น ชักถามนักศึกษาถึงเหตุผล และประโยชน์ของการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องก่อนที่จะไปทำการพยาบาล	3.54	.83	มาก
พยาบาลวิจารณ์ผลการปฏิบัติงานการพยาบาลของนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์	3.19	.81	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
นักศึกษามีโอกาสติดต่อกับพยาบาลแบบตัวต่อตัวอย่างเปิดเผย	3.04	1.00	ปานกลาง
นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้ป่วยกับพยาบาล	3.25	.90	ปานกลาง
นักศึกษาและพยาบาลรับฟังข้อมูลของกันและกันด้วยความเต็มใจ	3.27	.86	ปานกลาง
นักศึกษารักษาหรือเรื่องส่วนตัวกับพยาบาลได้	2.20	.98	น้อย
พยาบาลบอกข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญแก่นักศึกษาโดยไม่ปิดบัง	3.32	.90	ปานกลาง
นักศึกษาสามารถให้ข้อโต้แย้งการปฏิบัติงานร่วมกับพยาบาลได้อย่างตรงไปตรงมา	2.68	.89	ปานกลาง
พยาบาลไม่ตำหนิการทำงานของนักศึกษาต่อหน้าผู้ป่วยหรือบุคลากรทางการแพทย์	2.66	1.10	ปานกลาง
นักศึกษปฏิบัติกรพยาบาลด้วยความปลอดภัย โดยไม่รู้สึกลัวพยาบาลคอยจ้องจับผิด	2.80	.88	ปานกลาง
เมื่อเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติการพยาบาล นักศึกษา รู้สึกปลอดภัยที่จะแจ้งให้พยาบาลได้รับทราบ	3.19	1.09	ปานกลาง
นักศึกษารู้สึกได้ว่าพยาบาลไม่มีอคติต่อนักศึกษา	2.98	.90	ปานกลาง
รวม	3.19	.50	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเท่ากับ 3.19 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า นักศึกษาสามารถพึ่งพาพยาบาลได้เมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.92 และนักศึกษารักษาหรือเรื่องส่วนตัวกับพยาบาลได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.20

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาล
ประจำการ สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาล
ประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของ
พยาบาลประจำการ สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาล
ประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล โดยเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product - moment coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญที่
คำนวณได้โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ
สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาล
ประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	P-value
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ		
การมองโลกในแง่ดี	.342	.000
แบบมองเห็นความเป็นจริง	.343	.000
แบบมองเห็นประโยชน์	.283	.000
บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ	.569	.000
บทบาทการตรวจตรา	.495	.000
บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล	.520	.000
บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย	.521	.000
สภาพแวดล้อมในคลินิก	.530	.000

จากตารางที่ 13 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
พยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ คือ การมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริง และแบบมองเห็นประโยชน์มีความสัมพันธ์

ทางบวกในระดับปานกลางกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .34, .28$ ตามลำดับ) และบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย ด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล และด้านบทบาทการตรวจตรามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .52, .52$ และ $.50$ ตามลำดับ) ส่วนสภาพแวดล้อมในคลินิกมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .53$)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

เมื่อนำปัจจัยการมองโลกในแง่ดี ซึ่งประกอบด้วยแบบมองเห็นความเป็นจริง และแบบมองเห็นประโยชน์ บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ ซึ่งประกอบด้วยบทบาทการตรวจตรา บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล และบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย รวมทั้งสภาพแวดล้อมในคลินิก มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ สภาพแวดล้อมในคลินิก กับสัมพันธภาพระหว่าง
 นักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล แสดงในรูปเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

ตัวแปร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1) แบบมองเห็นความเป็นจริง	1.00						
(2) แบบมองเห็นประโยชน์	.67**	1.00					
(3) บทบาทการตรวจตรา	.25**	.30**	1.00				
(4) บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล	.30**	.27**	.70**	1.00			
(5) บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย	.20**	.23**	.69**	.76**	1.00		
(6) สภาพแวดล้อมในคลินิก	.26**	.23**	.43**	.42**	.44**	1.00	
(7) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ	.34**	.28**	.50**	.52**	.52**	.53**	1.00

*p < .05 และ **p < .01 (1-tailed)

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ พบว่า การมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการตรวจตรา และบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .25, .20$) ยกเว้นบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .30$) และการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับสภาพแวดล้อมในคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .26$) ส่วนการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นประโยชน์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับบทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล และบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .27, .23$) ยกเว้นบทบาทการตรวจตรามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .30$) และการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นประโยชน์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับสภาพแวดล้อมในคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23$) บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการตรวจตรามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสภาพแวดล้อมในคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .43$) บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสภาพแวดล้อมในคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .42$) บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสภาพแวดล้อมในคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .44$)

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F	p-value
1 (สภาพแวดล้อมในคลินิก)	.530	.281	.281	113.924	.000
2 (สภาพแวดล้อมในคลินิก) และ (บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล)	.622	.387	.107	92.025	.000
3 (สภาพแวดล้อมในคลินิก) (บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล) และ (การมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริง)	.639	.408	.021	66.715	.000
4 (สภาพแวดล้อมในคลินิก) (บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล) (การมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริง) และ (บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย)	.654	.427	.019	53.898	.000

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่า ในขั้นที่ 1 สภาพแวดล้อมในคลินิกมีความสัมพันธ์กับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .281 ($R^2 = .281$) แสดงว่า สภาพแวดล้อมในคลินิกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้ร้อยละ 28.1

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ (2) ด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .387 ($R^2 = .387$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ (1) สภาพแวดล้อมในคลินิก และ (2) บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล ร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นอีกคิดเป็นร้อยละ 10.7

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ การมองโลกในแง่ดี (3) แบบมองเห็นความเป็นจริงเข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .408 ($R^2 = .408$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ (1) สภาพแวดล้อมในคลินิก (2) บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล และ (3) แบบการมองเห็นความเป็นจริง ร่วมกันไปอธิบายการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นอีกคิดเป็นร้อยละ 2.1

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการ (4) ด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วยเข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .427 ($R^2 = .427$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ (1) สภาพแวดล้อมในคลินิก (2) บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล (3) แบบการมองเห็นความเป็นจริง และ (4) บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย ร่วมกันไปอธิบายการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นอีกคิดเป็นร้อยละ 1.9

นอกจากนี้พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวกับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .654 ซึ่งมีค่าสูงกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวร่วมกันไปอธิบายการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้ดีกว่าการใช้ตัวแปรพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของตัวแปรพยากรณ์สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับ
 พยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.B	Beta	t	p-value
สภาพแวดล้อมในคลินิก	.729	.116	.320	6.303	.000
บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล	.605	.252	.170	2.399	.017
แบบมองเห็นความเป็นจริง	.754	.219	.163	3.448	.001
บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย	.824	.267	.217	3.090	.002
(Constant ; a)	32.452	8.300		3.910	.000
R = .654 F = 53.898					
R ² = .427					

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุดคือ สภาพแวดล้อมในคลินิก (Beta = .320) แสดงว่าสภาพแวดล้อมในคลินิกมีน้ำหนักสูงสุดในการพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล รองลงมาคือ บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย (Beta = .217) บทบาทเชิงช่วยเหลือของพยาบาลประจำการด้านบทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล (Beta = .170) และการมองโลกในแง่ดีแบบมองเห็นความเป็นจริง (Beta = .163) โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล = $32.452 + .729$ (สภาพแวดล้อมในคลินิก) + $.605$ (บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล) + $.754$ (แบบมองเห็นความเป็นจริง) + $.824$ (บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย)

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับพยาบาลประจำการ = $.320$ (สภาพแวดล้อมในคลินิก) + $.170$ (บทบาทการสอนการปฏิบัติการพยาบาล) + $.163$ (แบบมองเห็นความเป็นจริง) + $.217$ (บทบาทการให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลผู้ป่วย)